

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De supellectile sacra: & quòd homini priuato vas sacrum tamgere non
liceat. cap. lxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](#)

DE IOANN. DAMASCENI

tibi do. In nomine Iesu Christi surge, & ambula. Et proutinus consolidatae sunt **F**
vases eius & plantæ, & ambulabat.

Per manus autem Apostolorum siebant signa & prodigia magna in plebe:
ita ut in plateas eiicerent infirmos, vt veniente Petro, saltem umbra illius obum-
braret quenquam illorum.

Factum est ut Petrus, dum transiret vniuersos, deueniret ad sanctos qui habi-
tabant Lyddæ. Inuenit autem ibi hominem quandam nomine Aeneam, ab an-
nis octo iacentem in grabbato, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus: **A**enea, sanet
Dominus Iesus Christus. Et continuò sanatus est.

14. Et quidam vi Lystris infirmis pedibus sedebat, claudus ex utero matris suæ,
qui nunquam ambulauerat. Hunc intuitus Paulus, & videns quia fidem haberet, **G**
ut saluus fieret, dixit magna voce, Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit, &
ambulauit.

16. Puella quædam habens spiritum pythonem transeuntibus ipsis, clamabat, di-
cens: Isti homines serui Dei excelsi sunt, qui annunciant vobis viam salutis. Do-
lens autem Paulus, & cōuersus, spiritui dixit, Præcipio tibi in nomine Iesu Chri-
sti exire ab ea.

vlt. Contigit autem patrem Publij febris & dyenteria vexatum iacere. Ad quæ
Paulus intravit: & cum orasset, & impousisset ei manus, sanauit eum.

*De supellectile sacra: & quod homini priuato vas sacrum tangere
non liceat.*

C A P. L X I.

H

2. Reg. 6.

X TENDIT Ozia manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quo-
niam calcitrabant boues, & declinauerunt eam. Irratisque est
indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super
temeritate: qui mortuus est ibi iuxta arcam Domini.

1. Par. 15.

Dixit Dauid: Non licebit ferre arcam Dei, nisi solis Leui-
tis: quoniam Deus elegit eos, ut ministrent in seculum.

2. Par. 26.

Restiterunt sacerdotes Ozia regi, & dixerunt: Non est tui
officij Ozia, ut adolescas incēsum Domino: sed sacerdotum, hoc est filiorum Aa-
ron, qui consecrati sunt ad huiusmodi ministerium. Egregere de sanctuario, ne
contempseris: quia non reputabitur tibi in gloriam hoc à Domino Deo. Irratis-
que Ozias, & tenens in manu thuribulum, ut adoleret incensum, minabatur sa-
cerdotibus. Statimque orta est lepra in fronte eius coram sacerdotibus in domo
Domini super altare thymiamatis.

De supplicantibus: & quod orantium supplicationes admittere oporteat.

C A P. LXII.

2. Reg. 19.

E M E I autem filius Gera, prostratus coram rege, cum iam transisset **K**
Iordanem, dixit ad eum: Ne reputes mihi Domine mi iniquitatem,
neque memineris iniuriarum serui tui, in die qua egressus es Domine
mi rex de Hierusalem. Et dixit rex, Non morieris. Et iurauit ipsi.

3. Reg. 13.

Extendit manum suam Hieroboam, dicens, Apprehendite eum. Et exaruit
manus eius, quam extenderat contra eum, nec valuit eam retrahere ad se. Altare
quoque scissum est, & effusus est cinis de altari iuxta signum quod prædixerat
vir Dei in sermone Domini. Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Domini
Dei tui, & ora pro me, ut restituatur manus mea mihi. Orauitque vir Dei fa-
ciem Domini, & reuersa est manus regis ad eum, & facta est sicut priùs fuerat.

4. Reg. 1.

Iterum misit principem quinquagenarium tertium. Qui cum venisset, curua-
uit genua contra Eliam, & precatus est eum, & ait, Homo Dei, noli despicer a-
nimam meam, & animas seruorum tuorum, qui mecum sunt. Locutus est autem
angelus